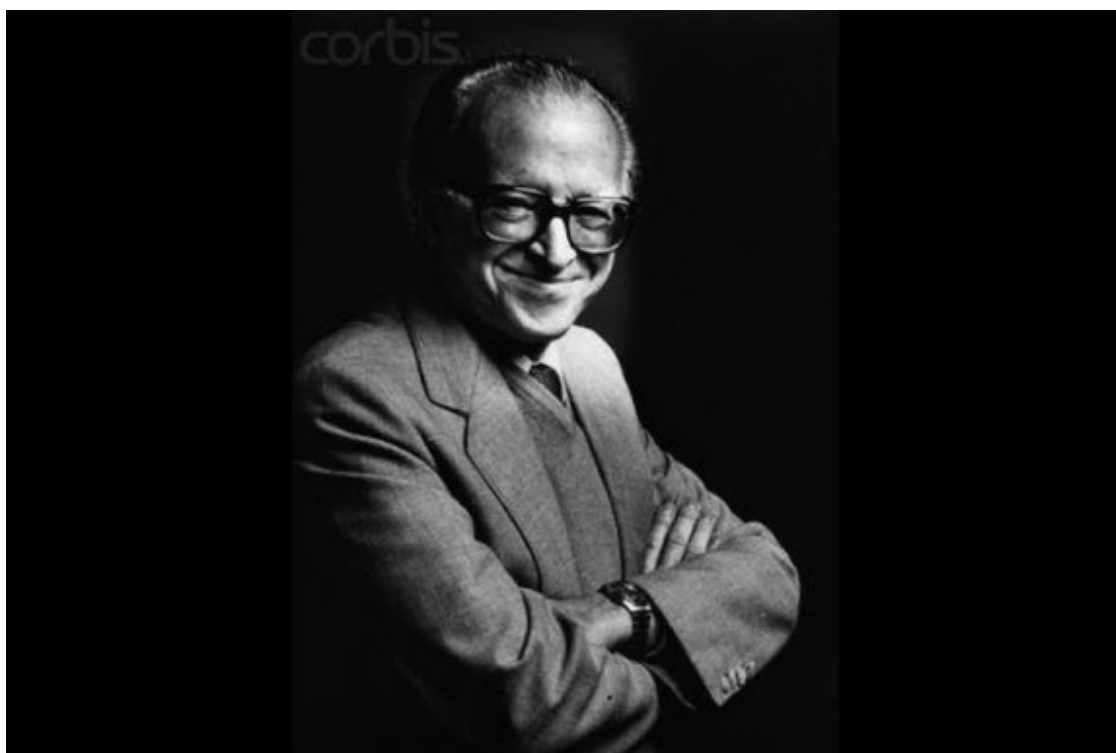

14 microcontes de Pere Calders

Van convidar-lo a pensar i digué que no volia donar molèsties, que ja pensaria a casa

Pere Calders i Rossinyol va néixer el 29 de setembre del 1912 i va morir el 21 de juliol del 1994. L'escriptor i dibuixant va rebre la Creu de Sant Jordi el 1982 i el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes el 1986. El recordem llegint-ne 14 microcontes.

Pere Calders (1912-1994)

1. Nota biogràfica

Em dic Pere i dos cognoms més. Vaig néixer abans d'ahir i ja som demà passat. Ara només penso com passaré el cap de setmana.

2. Història castrense

Si els hagués manat de saltar per la finestra, ho haurien fet gairebé amb alegria, perquè hi confiaven cegament.

Fins que un dia els ordenà que saltessin per la finestra, i aleshores desertaren tots, perquè un home que disposa coses així no és de fiar.

3. Discreció

Van convidar-lo a pensar i digué que no volia donar molèsties, que ja pensaria a casa.

4. El mirall de l'ànima

No ens havíem vist mai, enlloc, en cap ocasió, però s'assemblava tant a un veí meu que em va saludar cordialment: ell també s'havia confós.

5. L'exprés

Ningú no solia dir-li a quina hora passaria el tren. El veien tan carregat de maletes, que els feia pena explicar-li que allí no hi havien hagut mai ni vies ni estació.

6. Miratge

L'altre dia, mentre m'afaitava, vaig descobrir-me una altra cara. I no m'era pas desconeguda, s'assemblava a la d'un veí meu que no puc veure, un home insuportable amb el qual ens barallem a cada pas. Des d'aleshores em tinc mania i m'odio, ja no em puc quedar sol amb mi mateix.

7. Obcecació

Entre anar al cel o quedar-se a casa, va preferir això darrer, a desgrat del poder de la propaganda contrària, i del fet que a casa seva hi havia goteres i moltes i molt variades privacions.

8. De quan les bèsties parlaven

«Hi ha una tendència excessiva a afalagar les femelles. S'ha parlat molt de la gallina, i gens de mi, que sóc el gall dels ous d'or.»

9. Falsa modèstia

Afirmava que ell era molt senzill, sense reparar que tenia la complicació de tothom, amb una anatomia interna composta de moltes i molt meravelloses peces.

10. Copyright

Algú m'ha fet a mi i he estat venut. Mai no he pogut saber qui ha cobrat els drets ni si he estat un bon o un mal negoci.

11. Ars poètica

Li va sortir una rima preciosa, d'aquelles que poden salvar un poema. Però havia nascut vídua, abandonada de parella que la justificés, i es va quedar sola a final de ratlla, sense que cap llei mètrica acudís al seu socors. Si no s'hi troba remei, coses així ens amargaran la vida.

12. No se sap mai

De les quatre rodes del cotxe, n'hi havia una que girava al revés. Però era la bona, perquè provava d'allunyar-se d'una corba que ens va desmanegar a tots.

13. Val més no tocar-ho

Es va realitzar. Al final, després de grans esforços i sacrificis, ho va aconseguir. I el que són les coses: es veu que no valia la pena, perquè tothom coincidí a dir-li que estava molt millor en la seva etapa de projecte.

14. Qüestions de tràmit

Van dir al reu que tenia el dret d'una última voluntat, però ell respongué que passava, perquè no s'entendrien pas.